

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1	
วจนปฏิบัติศาสตร์ (pragmatics) คืออะไร	1-12
บทนำ	2
1. คำจำกัดความของวจนปฏิบัติศาสตร์	2
2. วจนปฏิบัติศาสตร์แตกต่างจากวากยสัมพันธ์ และอรรถศาสตร์อย่างไร	3 - 4
3.1 บริบท (context)	5
3.2 ความสัมพันธ์กับคำที่มาข้างหน้า (cotext)	8
4. กิจกรรมท้ายบท	9 – 12
บทที่ 2	
ดรชนีพจน์ (deixis)	13 - 34
ตอนที่หนึ่ง:	
ดรชนีพจน์คืออะไร	15
1. องค์ประกอบที่ช่วยในการตีความหมายของ ดรชนีพจน์	15
2. ชนิดต่าง ๆ ของ ดรชนีพจน์ : การแบ่งดรชนีพจน์ ตามการใช้ของ Fillmore (1971)	16
2.1 ดรชนีพจน์ที่อาศัยภาษาท่าทาง (gestural usage)	16
2.2 ดรชนีพจน์ที่ไม่ต้องอาศัยภาษาท่าทาง แต่อาศัย บริบท (symbolic usage)	16
3. บทสรุปตอนที่หนึ่ง	17
ตอนที่สอง:	
4. ดรชนีพจน์แบ่งโดยองค์ประกอบต่าง ๆ ของ บริบทเป็นตัวกำหนดตามการแบ่งของ Levinson (1983)	18
4.1 ดรชนีพจน์ที่มีผู้ร่วมสนทนาเป็นตัวกำหนด (person deixis)	18-19

	4.2	ดรรรชนีพจน์บอกเวลา (time deixis)	21
	4.3	ดรรรชนีพจน์บอกสถานที่ (place deixis)	22 - 23
	4.4	ดรรรชนีพจน์ที่อ้างถึงข้อความในบทสนทนา (discourse deixis)	24 - 26
	4.5	ดรรรชนีพจน์ที่แสดงถึงฐานะทางสังคมของผู้พูด และผู้ร่วมสนทนา (social deixis)	26 - 29
	5.	บทสรุปตอนที่สอง	29
	6.	กิจกรรมท้ายบท	29- 34
บทที่ 3		ความหมายซึ่งบ่งเป็นนัย	35 - 58
		(conversational implicature)	
		บทนำ	37
	1.	ความหมายของการอนุมาน (implication) และความ หมายของความหมายซึ่งบ่งเป็นนัยในการสนทนา และองค์ประกอบที่ช่วยในการแปลความหมายซึ่งบ่ง เป็นนัยในการสนทนา	37 - 40
	2.	บทสรุปตอนที่หนึ่ง	40
	3.	การไม่ปฏิบัติตามหลักเชิงปริมาณ (Quantity)	41 - 44
	4.	การไม่ปฏิบัติตามหลักเชิงคุณภาพ (Quality)	44 - 46
	5.	การไม่ปฏิบัติตามหลักความสัมพันธ์ของคำพูด และปริบท (Relation)	46 - 47
	6.	การไม่ปฏิบัติตามวิธีพูดที่เหมาะสม (Manner)	48
	7.	คุณสมบัติเด่นของความหมายบ่งบอกเป็นนัย ในการสนทนา	49
	8.	บทสรุปตอนที่สอง	50
	9.	กิจกรรมท้ายบท	50 - 58

บทที่ 4	สภาวะก่อนเกิด (presupposition)	59 – 76
	บทนำ	60
	1. ความหมายของสภาวะก่อนเกิด	60
	2. ความแตกต่างระหว่างสภาวะก่อนเกิด	
	การอนุมาน และความหมายซึ่งบ่งเป็นนัย	62
	3. ลักษณะทางไวยากรณ์ที่กำหนดสภาวะก่อนเกิด	63 – 69
	4. คุณสมบัติเด่นของสภาวะก่อนเกิด	69 – 73
	5. บทสรุป	73
	6. กิจกรรมท้ายบท	74 - 76
บทที่ 5	วจนกรรม (speech acts)	77 – 96
	บทนำ	78
	1. วจนกรรมและองค์ประกอบ	78 - 79
	2. การกล่าวบ่งบอกการกระทำ (performatives)	80 – 82
	3. วจนกรรมอ้อม (indirect speech acts) และความ	82 - 91
	สัมพันธ์ของรูปแบบประโยค (forms) และ	
	หน้าที่ (functions) ของประโยค	
	4. บทสรุป	92
	5. กิจกรรมท้ายบท	92 – 96
บทที่ 6	โครงสร้างของบทสนทนา	
	(Conversational Structure)	97 – 126
	บทนำ	99
	1. ระเบียบการสนทนาระดับสองผลัดพูด	99
	(local organization)	
	1.1 การผลัดกันพูด (turn – taking)	99 – 100
	1.2 การผลัดกันพูดที่เกิดคู่กัน (adjacency pairs)	101 – 103
	2. ระเบียบการเปิดและปิดการสนทนา	103 - 108
	(overall organization)	

2.1 การเปิดการสนทนา (opening sections)	103 -107
2.2 การปิดการสนทนา (closing sections)	107 - 108
3. ผลัดพูดที่ไม่เป็นไปตามคาด (dispreferred) และ ผลัดแก้ (repair)	108 - 116
3.1 ผลัดพูดที่ไม่เป็นไปตามคาด	108 – 114
3.2 ผลัดแก้	114 – 116
4. ผลัดเกริ่นล่วงหน้าที่ยังบอกจุดประสงค์ในการพูด	116 – 118
5. บทสรุป	118
6. กิจกรรมท้ายบท	119 – 126
บรรณานุกรม	127 - 131